

Sygn. akt IV P 35/17 Pm

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Suwałkach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Karol Kwiatkowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Agnieszka Krysiuk

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2017 r. w Suwałkach na rozprawie

sprawy z powództwa **P. (...) E. S. w S.**

przeciwko **A. P.**

o zwrot mienia powierzonego

I. Nakazuje pozwanej A. P., aby zwróciła powódce P. (...) **E. S. w S.** ruchomości w postaci:

- a) telefonu S. (...) A. P. W.,
- b) iPad model (...) o nr I. (...),
- c) iPad model (...) o nr I. D.,
- d) nośnika USB z nadrukiem „gemalto”.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddala.

III. Zasądza od powódki **P. (...) E. S. w S.** na rzecz pozwanej **A. P.** kwotę 2.700,00 zł (dwa tysiące siedemset złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Karol Kwiatkowski

Sygn. akt IV P 35/17

UZASADNIENIE

Powódka - P. (...) E. S. w S. w pozwie skierowanym przeciwko A. P. domagała się zobowiązania pozwanej do wydania powódce ruchomości w postaci:

- iPad model (...) o nr (...),

- iPad model (...) o nr (...),

- nośnik USB z nadrukiem „gemalto”,
- aparat N. (...) z wyposażeniem,
- iPad A. (...)GB space gray 9,7,
- laptop D. studio red z wyposażeniem,
- notebook H. P. tx2-1050ew,
- telefon S. (...) B.,
- telefon S. (...) B.,
- telefon S. (...) A. P., W.

oraz zasądzenia od pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż jest właścicielem wskazanych w pozwie przedmiotów, które przekazane zostały pracownikowi- stronie pozwanej do używania i znajdują się we władaniu pozwanej. Postanowieniami Prokuratora Prokuratury Rejonowej w A.z dnia 15 lutego 2016r. i 1 czerwca 2016r. pozwana A. P. zawieszona została w czynnościach służbowych. Powodowa P. (...) E. S. w S. pismami z dnia 24 sierpnia 2016r., 5 października 2016r., 10 października 2016r., 19 października 2016r., 9 grudnia 2016r. i 27 lutego 2017r. zwracała się do pozwanej o to aby zwróciła w/w rzeczy, jednakże wezwania nie odnosiły skutku. Pobrane przez pozwaną rzeczy, podlegające obowiązkowi rozliczenia się nie znajdują się w pomieszczeniach powodowej P. (...) E. S. w S., lecz pozostają we władaniu pozwanej.

Pozwana A. P. w odpowiedzi na pozew domagała się jego oddalenia i zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych. Wskazała, iż jest pracownikiem P. (...) E. S. w S. od 01.06.2007, obecnie zatrudniona na stanowisku głównego specjalisty ds. współpracy, a uprzednio na stanowisku Kanclerza. Na mocy postanowienia Prokuratury Rejonowej w A. (...) z dnia 15.02.2016 roku, uzupełnionego i zmienionego postanowieniem z dnia 01.06.2016 roku zastosowano wobec niej środek zapobiegawczy w postaci zawieszenia w pełnieniu funkcji Kanclerza (...) w S., później od 01.06.2016 roku zawieszenia w czynnościach pracownika (...) z zakazem przebywania w pomieszczeniach (...). Pracodawca po zastosowaniu ww środków wzywał powódkę do wydania sprzętu wskazanego w pismach do niej kierowanych, czego A. P. nie uczyniła z uwagi na zastosowane przez prokuraturę środki zapobiegawcze. Na podstawie korespondencji przesyłanej przez pracodawcę brak było również możliwości jednoznacznego zidentyfikowania składników majątkowych, których zwrotu żąda pracodawca. Wbrew powyższym zakazom powódka wielokrotnie była wzywana przez władze (...) do wykonania czynności związanych ze stosunkiem pracy mimo świadomości władz uczelni co do istniejących ograniczeń wynikających z orzeczenia oskarżyciela publicznego — co w ocenie powódki jest próbą wywarcia nacisku lub sprowokowania do czynności, których obecnie zrealizować nie może i eskalacją konfliktu między nią a innymi osobami uczestniczącymi obecnie w zarządzaniu uczelnią.

Nie bez znaczenia dla możliwości realizacji czynności pracowniczych jest również fakt, że A. P. nieprzerwanie od 02.06.2016 r. przebywa na zwolnieniu lekarskim z powodu niezdolności do pracy spowodowanego chorobą co skutkuje brakiem możliwości realizacji czynności pracowniczych w tym związanych z rozliczeniem się z powierzzonego mienia. Wezwania pracodawcy w tym zakresie uznać należy za przekroczenie uprawnień pracodawcy, a w zestawieniu z innymi okolicznościami związanymi z wstrzymaniem wypłat świadczeń z ubezpieczenia społecznego, „anulowanie” udzielonego urlopu wypoczynkowego, nie przyznanie świadczeń świątecznych z funduszu socjalnego i twierdzenie, że powódka nie jest pracownikiem wskazuje na dyskryminacyjne działanie pracodawcy.

Brak jest również możliwości szerszego odniesienia się do przedmiotów wskazanych w wykazie pracodawcy z uwagi na fakt, że niektóre z nich stanowią dowód w sprawie karnej PO II Ds. 25.2016, PO II Ds. 29.2016 prowadzonej przez PO B. i PR Ds. 271.2017 PR w W. M. i z uwagi na treść art. 241 § 1 kk zgodnie z którym „kto bez zezwolenia rozpowszechnia

publicznie wiadomości z postępowania przygotowawczego, zanim zostały ujawnione w postępowaniu sądowym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2" przewidującego odpowiedzialność karną za ujawnienie tajemnicy postępowania przygotowawczego

Zarzuciła również, iż do pozwu dołączono odpisy dokumentów potwierdzone za zgodność z oryginałem przez osobę spoza katalogu osób uprawnionych, zatem odpisy te nie mogą być uznane za dowód w sprawie.

Pozostawiając na marginesie fakt braku jakichkolwiek dowodów wynikający ze złożenia odpisów poszczególnych dokumentów pozwana wskazała, iż strona powodowa nie przedłożyła nawet kopii dowodu zakupu/faktury: (...) o nr (...) wskazanego w poz. 1 wezwania do zwrotu rzeczy, dowodu zakupu / faktury : i Pad (...) o nr (...) w białym kartonowym pudełku wskazanego w poz. 2 wezwania do zwrotu rzeczy, dowodu zakupu / faktury : nośnik USB z nadrukiem „gernalto” wskazanego w poz. 3 wezwania do zwrotu rzeczy, dowodu zakupu / faktury Laptop D. studio red z wyposażeniem, dowodów OT tj. dokumenty księgowo, na podstawie których wprowadza się środek trwały do ewidencji środków trwałych, który jednocześnie dokumentuje przyjęcie środka trwałego do użytkowania tj. przyjęcia środka trwałego do użytku, dowód OT lub protokół zdawczo - odbiorczy lub inny dokument potwierdzający przyjęcie przez A. P. na stan Laptop D. studio red z wyposażeniem.

Wskazując na powszechnie znany fakt znacznej utraty wartości sprzętu elektronicznego z upływem czasu pozwana zarzuciła również, że wskazana wartość przedmiotu sporu bazująca na cenach zakupu nie odpowiada wartości wskazanych urządzeń na dzień złożenia pozwu, bowiem wartość ta jest kilkukrotnie zawyżona (tj. 11.882,46zł.).

W toku procesu powódka - (...) w S. w piśmie procesowym z dnia 6.09.2017r. (k. 394-396) na wypadek niespełnienia zobowiązania świadczenia zasadniczego, zgłosiła żądanie ewentualne w postaci zasądzenia od pozwanej kwot pieniężnych stanowiących równowartość rzeczy, wynikających z wskazanej (w dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy) wartości ewidencyjnej poszczególnych przedmiotów tj. łącznie 11.882,46 zł.

Sąd ustalił, co następuje:

A. P. jest zatrudniona w P. (...) E. S. w S. na podstawie umowy o pracę od dnia 01.06.2007r., kolejno na stanowiskach: specjalisty ds. administracyjnych, głównego specjalisty ds. administracyjnych, głównego specjalisty ds. współpracy i funduszy zewnętrznych, zastępcy kanclerza, zastępcy kanclerza ds. administracyjnych, p.o. kanclerza, kanclerza; ostatnio, od dnia 01.06.2016r. na stanowisku głównego specjalisty ds. współpracy.

/dowód: świadectwo pracy k. 2/C akt osobowych, umowa o pracę k. 156/B akt osobowych/

W dniu 25.02.2013r. A. P. złożyła oświadczenie, iż podejmuje się odpowiedzialności nad powierzonym jej mieniem, będącym własnością (...) w S. , znajdującym się w pokojach (...). Ponadto zobowiązała się do pieczy nad mieniem, które zostanie przez pracodawcę dostarczone w czasie trwania odpowiedzialności materialnej. Jednocześnie zobowiązała się do rozliczenia powierzonego jej mienia, właściwego jego użytkowania i gospodarowania nim. Przyjęła odpowiedzialność materialną za szkodę spowodowaną powstaniem niedoboru, zniszczeniem lub uszkodzeniem powierzonego jej mienia (dowód: oświadczenie k. 78/B akt osobowych).

W okresie zatrudnienia pracodawca – P. (...) E. S. w S. powierzył A. P. mienie w postaci:

- iPad model (...) nr (...)
- iPad model (...) nr (...)
- nośnik USB z nadrukiem „gernalto”
- aparat N. (...) Body z wyposażeniem
- iPad A. (...)GB space grey 9,7

- laptop D. studio red z wyposażeniem
- notebook H. P. tx2-1050 ew
- telefon S. (...) B. nr (...) - (...) -5
- telefon S. (...) B., nr (...) - (...) -2
- telefon S. (...) A. P. W.

/dowód: protokół zdawczo-odbiorczy k. 363, 131, 130, faktura k. 134-137, 138, 355 (= 403), 356, arkusz spisu z natury k. 133, protokół przekazania k. 128, zestawienie różnic inwentarzowych k. 132, wydruk z ewidencji środków trwałych k. 148-151, oświadczenie o przyjęciu odpowiedzialności materialnej k. 371/

Na mocy postanowienia Prokuratury Rejonowej w A. z dnia 15.02.2016 roku w sprawie sygn. akt Ds. (...), uzupełnionego i zmienionego postanowieniem z dnia 01.06.2016 roku zastosowano wobec A. P. środek zapobiegawczy w postaci zawieszenia w czynnościach służbowych Kanclerza (...) w S., później od 01.06.2016 roku zawieszenia w czynnościach służbowych pracownika (...) w S. z zakazem przebywania w pomieszczeniach (...) w S..

/dowód: postanowienie PR w A. z dnia 15.02.2016r., z dnia 01.06.2016r. k. 87-88, 89-90/

Po dacie 15.02.2016r. (...) w S. nie zabezpieczyła pokoi zajmowanych służbowo przez A. P. (nr 202 i (...)). Pozostały one ogólnie dostępne, wynoszono z nich meble do różnych komórek organizacyjnych (...), po uprzednim wykręceniu zamków, przeprowadzano tam remont. Dopiero w dniu 22.07.2016r. p.o. Kanclerz (...) w S. wydał decyzję nr (...) w sprawie wyznaczenia komisji ds. zinwentaryzowania wszystkich rzeczy znajdujących się w pomieszczeniach 202 i (...) zajmowanych wcześniej przez kanclerz A. P..

Komisja inwentaryzacyjna w składzie: A. K., E. S. (2) i B. Ł. pracowała w dniach 22.07.-29.07.2016r., jednakże nie sporządziła sprawozdania z inwentaryzacji.

/dowód: zeznania powódki złożone w charakterze strony na rozprawie w dniu 4.10.2017r. – por. protokół skrócony rozprawy z dnia 4.10.2017r. k. 409-409v, zeznania świadków: B. Ł. – por. protokół skrócony rozprawy z dnia 30.08.2017r. k. 384, R. W. – por. protokół skrócony rozprawy z dnia 30.08.2017r. k. 384v – 385, M. W. – por. protokół skrócony rozprawy z dnia 30.08.2017r. k. 385-385v, B. S. – por. protokół skrócony rozprawy z dnia 30.08.2017r. k. 385v, A. K. – por. protokół skrócony rozprawy z dnia 30.08.2017r. k. 386v, E. S. (2) – por. protokół skrócony rozprawy z dnia 30.08.2017r. k. 386, decyzja z dnia 22.07.2016r. k. 256/

Sąd zważył, co następuje:

Podstawę roszczenia, z którym wystąpiła strona powodowa, stanowi przepis art. 124§1 k.p.

Odpowiedzialność za mienie powierzone pracownikowi do zwrotu lub wyliczenia się została uregulowana w art. 124-127 kodeksu pracy.

Podstawową przesłankę odpowiedzialności pracownika w tej mierze stanowi prawidłowe powierzenie mu mienia. Odpowiedzialność ta oparta jest na winie pracownika, polegającej na nienależytej pieczy nad powierzonym mu mieniem, wskutek czego powstała szkoda, stwarzająca domniemanie faktyczne. Pracownik może się uwolnić od cięższej na nim odpowiedzialności, wykazując, że szkoda powstała z przyczyn od niego niezależnych. Przepisy tego artykułu przeprowadzają rozróżnienie na mienie wskazane w § 1 szczegółowo wyliczone w pkt 1, to jest pieniądze, papiery wartościowe lub kosztowności i w pkt 2 - narzędzia i instrumenty lub podobne przedmioty, a także środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze oraz wskazane w § 2 określone ogólnie jako "inne mienie".

Przepisy art. 124 § 2-3 nakładają na pracownika odpowiedzialność w pełnej wysokości za szkodę w mieniu powierzonym mu z obowiązkiem zwrotu albo wyliczenia i ustanawiają domniemanie, że szkoda powstała z przyczyn, za które odpowiada. Pracownik zaś może od odpowiedzialności zwolnić się w całości albo w części, jeżeli wykaże, że szkoda powstała z przyczyn od niego niezależnych, a w szczególności wskutek niezapewnienia przez pracodawcę warunków umożliwiających zabezpieczenie powierzonego mienia. Tak więc, na gruncie wymienionych przepisów, pracownik staje się w odpowiednim zakresie wolny od odpowiedzialności nie przez fakt, że nie udowodniono dopuszczenia się przezeń uchybień obowiązkowi pracowniczym, lecz dopiero wówczas, gdy przeprowadzi on dowód wystąpienia okoliczności od niego niezależnych, a mogących mieć wpływ na powstanie szkody w majątku, który przyjął do wyliczenia się. Tak ukształtowany reżim odpowiedzialności ma na celu zapobieganie ewentualności bezprawnego osiągnięcia korzyści kosztem mienia, do którego pracownik ma niekontrolowany dostęp i którym dysponuje oraz uchyleniu się od odpowiedzialności za niedobory powstałe "z niewiadomych przyczyn" (wyr. SN z 19.6.1979 r., IV PR 164/79, PiP 1980, Nr 4, s. 170 z aprobowaną glosą M. P.).

Przepis art. 124 k.p. statuuje odpowiedzialność pracownika za szkodę w jej pełnej wysokości zarówno wtedy, gdy szkoda została wyrządzona z winy umyślnej, jak i wtedy, gdy została wyrządzona z winy nieumyślnej. Pełna wysokość szkody obejmuje rzeczywistą stratę i utracone korzyści. Przesłanką odpowiedzialności pracownika za szkodę w mieniu powierzonym jest wina, ale obowiązuje domniemanie prawne, że szkoda powstała z winy pracownika. Pracownik może się uwolnić od odpowiedzialności, jeżeli wykaże, że szkoda powstała z przyczyn od niego niezależnych, a w szczególności wskutek niezapewnienia przez pracodawcę warunków umożliwiających zabezpieczenie powierzonego mienia. (art. 124 § 3 k.p.).

W ocenie Sądu powództwo o zwrot mienia powierzonego jest zasadne jedynie co do ruchomości w postaci:

- iPad model (...) nr (...)
- iPad model (...) nr (...)
- nośnik USB z nadrukiem „gemalto”
- telefon S. (...) A. P. W..

Pozwana A. P. potwierdziła bowiem, iż fizycznie te przedmioty posiada, a mimo to nie zwróciła ich pracodawcy pomimo wielokrotnych wezwań do ich zwrotu.

A. P. przesłuchana w charakterze strony zeznała, iż w związku z zatrudnieniem miała na stanie przedmioty stanowiące własność pracodawcy. Jeżeli chodzi o Notebook H. P. nie posiada go. Wskazała przy odpowiedzi na pozew, że przekazała go K. D., wie, że są różne numery inwentaryzacyjne pomiędzy przekazanym przez nią sprzętem K. D., a w spisie inwentaryzacyjnym przy pozwie, ale nie wie z czego to wynika. Gdy opuszczała swój pokój taki przedmiot w nim się nie znajdował, ani nie posiada go prywatnie. Nie posiada telefonu S. (...) B.. Z protokołu wynika, że przekazała jej go D. O.. Telefony przypisane do pozwanej czy do jej pokoju były wykorzystywane przez biuro projektów. Mógł być przekazany innemu pracownikowi, który nie zgłosił tego faktu do księgowości. Służbowy telefon miała jeden, z którego korzystała. Telefonu S. (...) B. nie posiada. Nie wie, czy znajdował się w jej pokoju gdy go opuszczała. Jej pokój był otoczony innymi pokojami biurowymi i był przechodni. Potwierdziła, że nadal posiada telefon S. (...) A. P. W.. To jedyna rzecz uczelni, którą miała przy sobie 15 lutego 2016 r., kiedy to została zawieszona i od tej pory nie była już w gabinecie. 15 lutego 2016 r. to był poniedziałek, a w ostatni dzień, kiedy świadczyła pracę to był piątek 12 lutego kiedy pracowała w pokoju (...) w gabinecie rektora, bo w jej pokoju zaczynał się remont, wymiana posadzki na terakotę zakończony już pod nieobecność pozwanej. Sprzęty, które przekazał jej R. W. w dniu 26 lipca 2016 r. tj. iPad M. (...), iPad M. (...) i nośnik USB posiada. Jej zdaniem nośnik USB i (...) to jej prywatna własność. Nie przeczy, iż iPad M. (...) stanowi własność uczelni, bo tak wynika z dokumentów przedstawionych przez powódkę. Aparat N. (...) Body został przypisany nie do pozwanej, tylko do pokoju (...), nigdy go nie wyniosła poza pokój i nie używała go prywatnie. Nie wie co się z nim stało, bo od 15 lutego 2016 r. nie miała możliwości nadzorowania

rzeczy tam pozostawionych. Wydaje się, że on tam został, gdy opuszczała gabinet. Wszystkie szafy i szuflady w biurku zawsze zamykała, a klucz zabierała ze sobą. Pozwana podkreśliła, że się nie spodziewała, że 15 lutego 2016 r. zostanie zatrzymana przez policję i już nie wróci do swojego pokoju. Owszem, była w dziale kadr w sprawach związanych ze stosunkiem pracy, ale do pokoju nie zachodziła. Ponadto był w nim przeprowadzony remont już pod jej nieobecność. T. iPad A. (...) był przypisany do pokoju (...) i był użytkowany na terenie uczelni. W toku procesu pozwana pomyliła to konkretne urządzenie z (...), który rzeczywiście posiada. Gdy opuściła gabinet nie miała możliwości monitorowania co się dzieje z tymi przedmiotami. Jeżeli chodzi o laptop D. (...) red, to gdy opuszczała gabinet, to nie było tego sprzętu w nim, nie widziała go od wielu lat. Z ewidencji wynika, że został wpisany do ewidencji pokoju nr (...) w 2012 r. Może to być pomyłka z notebookiem HPPavilon tx2, który przekazała K. D.. Gdy pełniła obowiązki kanclerza to wielu pracowników zgłaszało jej nieprawidłowości w kwesturze i w ewidencji środków trwałych. Jest bałagan w ewidencji, nigdy celowo nie uchylała się od zwrotu sprzętu uczelni. Nie jest możliwe wyjaśnienie tej kwestii korespondencyjnie. Spór wynika raczej ze złej woli powoda niż z jej niechęci w rozliczeniu się. Po zawieszeniu pracodawca nie informował jej, że podejmuje kroki w celu zabezpieczenia i inwentaryzacji jej pokoju. W tej sprawie pierwszym pismem szkoły do pozwanej była informacja z 4 sierpnia 2016 r., że dokonano inwentaryzacji i może kogoś wysłać po prywatne rzeczy.

/por. zeznania powódki A. P., j.w./

W ocenie Sądu, relacja pozwanej polega na prawdzie, a pracodawca może skutecznie domagać się od niej zwrotu jedynie ruchomości w postaci: iPad model (...) nr (...), iPad model (...) nr (...), nośnik USB z nadrukiem „gemalto”, telefon S. (...) A. P. W.. Pozwana przyznała bowiem, iż je posiada, a pracodawca wykazał, iż zostały jej przekazane (protokół zdawczo-odbiorczy k. 363, 130).

Wskazać przy tym należy, iż ruchomości w postaci: iPad model (...) nr (...), iPad model (...) nr (...), nośnik USB z nadrukiem „gemalto”, początkowo zostały zabezpieczone od (...) w S. w postępowaniu karnym prowadzonym przez PO w B. sygn. akt PO II Ds. 25/2016 i po wykorzystaniu zwrócone powodowej (...), a następnie decyzją rektora (...) w S. przekazane pozwanej (por. pismo k. 360, pokwitowanie k. 361, protokół zdawczo-odbiorczy k. 363, zeznania świadka R. W. j.w.).

Wprawdzie jedynie co do urządzenia – iPad model (...), powódka wykazała się dokumentacją potwierdzającą nabycie prawa własności (por. fakturę i dokument wydania k. 134-137), jednak wykazanie się tytułem własności nie jest wymagane przy dochodzeniu roszczeń z tytułu mienia powierzonego. Zgodnie bowiem z poglądem orzecznictwa, które Sąd podziela, pracodawca może powierzyć pracownikowi mienie nie stanowiące jego własności (por. np. wyrok SN z dnia 19.04.2010r. sygn. akt II PK 307/09).

W stosunku do pozostałych ruchomości brak jest podstaw do żądania ich zwrotu (lub ewentualnie – zasądzenia ich równowartości pieniężnej). Pracodawca nie zabezpieczył bowiem pokoju służbowego pozwanej (nr (...)) po jej zawieszeniu w czynnościach służbowych w dniu 15 lutego 2016r. Pokój ten był ogólnie dostępny i niezabezpieczony w sposób umożliwiający dbałość o rzeczy w nim pozostawione. Pracodawca nie dopełnił również wymogu prawidłowego obiegu dokumentów dotyczących inwentaryzacji środków trwałych, co doprowadziło do błędów w inwentaryzacji mienia.

Okoliczności te wynikają z zeznań przesłuchanych świadków: B. Ł. – por. protokół skrócony rozprawy z dnia 30.08.2017r. k. 384, R. W. – por. protokół skrócony rozprawy z dnia 30.08.2017r. k. 384v – 385, M. W. – por. protokół skrócony rozprawy z dnia 30.08.2017r. k. 385-385v, B. S. – por. protokół skrócony rozprawy z dnia 30.08.2017r. k. 385v, A. K. – por. protokół skrócony rozprawy z dnia 30.08.2017r. k. 386v, E. S. (2) – por. protokół skrócony rozprawy z dnia 30.08.2017r. k. 386.

Świadkowie ci potwierdzili, iż po zawieszeniu pozwanej w czynnościach służbowych (...) w S. nie zabezpieczyła pokoi zajmowanych służbowo przez A. P. (nr 202 i (...)). Pozostały one ogólnie dostępne, wynoszono z nich meble do różnych komórek organizacyjnych (...), po uprzednim wykręceniu zamków, przeprowadzano tam remont.

Dopiero w dniu 22.07.2016r. p.o. Kanclerz (...) w S. wydał decyzję nr (...) w sprawie wyznaczenia komisji ds. zinwentaryzowania wszystkich rzeczy znajdujących się w pomieszczeniach (...) zajmowanych wcześniej przez kanclerz A. P..

Komisja inwentaryzacyjna w składzie: A. K., E. S. (2) i B. Ł. pracowała w dniach 22.07-29.07.2016r., jednakże nie sporządziła sprawozdania z inwentaryzacji. Szczątkowe dane nigdy nie przybrały formy jednolitego sprawozdania potwierdzonego przez powołaną komisję inwentaryzacyjną. Dołączone natomiast do pozwu sprawozdanie stanowi zestawienie sporządzone wyłącznie na potrzeby niniejszego procesu (por. dokumentacja z k. 257-274, zeznania świadków B. Ł., A. K. i E. S. (2), j.w.).

Również, pomimo funkcjonowania w powodowej (...) regulacji dotyczącej zasad zarządzania składnikami majątku oraz obiegu dokumentów księgowych (por. Instrukcję obiegu dokumentów księgowych wprowadzoną zarządzeniem Rektora (...) w S. z dnia 27.03.2012r. k. 158-188, Instrukcję Inwentaryzacyjną (...) w S. wprowadzoną zarządzeniem Rektora (...) w S. z dnia 6.12.2006r. nr 31 k. 189-211, Zarządzenie Rektora (...) w S. z dnia 21.12.2010r. nr 51 w sprawie wprowadzenia zasad zarządzania składnikami majątku w (...) w S. k. 319-327), regulacje te nierzadko nie były respektowane, co doprowadziło do nierzetelności w ewidencji środków materialnych szkoły.

W efekcie pracownicy (...) skarżyli się, iż mają przypisane na stanie rzeczy, których nigdy nie przyjmowali, a ewidencja środków trwałych nie jest prowadzona na bieżąco (por. zeznania świadków B. Ł., R. W., M. W., B. S., j.w.).

Zdarzało się również, iż jeden sprzęt miał kilka naklejek inwentaryzacyjnych, ale też, nie na wszystkich środkach trwałych były takie naklejki (por. zeznania świadków R. W. i M. W., j.w.).

Przykładem takiej nierzetelności jest ustalenie, iż dochodzony od pozwanej telefon marki S. (...) B. nr (...) - (...) -5, który pozwana miała otrzymać w drodze protokołu przekazania z dnia 29.04.2014r. (k. 129), obecnie znajduje się w posiadaniu pracownika (...) w S. L. J. (por. protokół przekazania k. 390-391, zdjęcia k. 400-402). Twierdzenie powodowej Szkoły, iż są to różne telefony mija się z prawdą, albowiem przedstawiona przez (...) w S. faktura potwierdzająca zakup telefonu użytkowanego obecnie przez L. J. (k. 403-405) została również przedstawiona jako dowód zakupu telefonu, którego zwrotu domaga się od pozwanej (k. 355). Oba telefony posiadają również identyczny numer imei.

Wskazać również należy, iż arkusz spisu z natury z dn. 20.07.2012r. (k. 133) operuje m.in. określeniem sprzętów w postaci: „notebook H. (...)”, „laptop D.”. Stąd też, w ocenie Sądu zarzuty pozwanej, iż nie wiadomo, o jakie konkretnie sprzęty chodzi, zwłaszcza, iż nie są one określone poprzez odwołanie się do numeru ewidencyjnego, są całkowicie uzasadnione.

Dodatkowo słusznie pozwana zarzuciła, iż w latach 2013-2015 świadczyła pracę w pokoju (...), a w miesiącach grudzień 2015-15.02.2016r. w pokoju (...) i nie może posiadać wiedzy i odpowiedzialności za przedmioty znajdujące się w pokoju nr (...) w 2012r. (por. pismo procesowe pozwanej k. 290-293). Tym bardziej, iż jak zeznała pozwana przedmiotowych nieruchomości nie posiada i nie widział od wielu lat.

Nic istotnego do sprawy nie wniosły natomiast zeznania świadka A. H. (por. protokół skrócony rozprawy z dnia 4.10.2017r. k. 408v).

W świetle powyższych okoliczności, wobec zaprzeczenia przez pozwaną, iż posiada pozostałe rzeczy (sprzęt elektroniczny) poza tymi, których posiadanie potwierdziła (tj. iPad model (...) nr (...), iPad model (...) nr (...), nośnik USB z nadrukiem „gemalto”, telefon S. (...) A. P. W.) roszczenie o ich zwrot jest bezzasadne wskutek niezapewnienia przez pracodawcę warunków umożliwiających zabezpieczenie powierzonego mienia. Dotyczy to zarówno nierzetelnego obiegu dokumentów i prowadzenia ewidencji środków trwałych, jak też niezabezpieczenia pokoi służbowych pozwanej po jej nieoczekiwanym zawieszeniu w czynnościach służbowych pracownika (...), a następnie orzeczenia zakazu przebywania jej w budynku pracodawcy.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 124§1 kp orzekł o obowiązku zwrotu przez pozwaną A. P. pracodawcy (powodowej (...)) ruchomości w postaci: iPad model (...) nr (...), iPad model (...) nr (...), nośnik USB z nadrukiem „gemalto”, telefon S. (...) A. P. W. (pkt I sentencji wyroku).

Orzeczeniu temu nie sprzeciwia się fakt obowiązującego pozwaną zakazu przebywania w pomieszczeniach powodowej szkoły, zawieszenia a jej w czynnościach pracownika i przebywanie na zwolnieniach lekarskich. Okoliczności te dotychczas nie wykluczały podejmowania kontaktów pomiędzy pozwaną a jej pracodawcą przez pełnomocnika i nie przeszkódiły, aby i w przy udziale pełnomocnika (bądź w inny dopuszczalny sposób np. przez operatora pocztowego, czy kurierskiego) rozliczyła się z powierzonego jej mienia, do którego zwrotu została zobowiązana.

W pozostałym zakresie powództwo zostało oddalane (pkt II sentencji wyroku).

O kosztach procesu (pkt III wyroku) orzeczono w oparciu o art. 100 kpc w zw. z §2 pkt 5, §9 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r. poz. 1800 ze zm.)

Zgodnie z art. 100 kpc, w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczonej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

Przedstawione do rozpoznania roszczenie opiewało na kwotę 11.882,46 zł., a A. P. przegrała jedynie co do kwoty 1,23 zł. (por. szczegółową wycenę ruchomości k. 394-395), stąd też należy uznać, że uległa co do nieznaczonej części swojego żądania, w którym domagała się oddalenia powództwa. Uzasadnia to zatem zasądzenie na jej rzecz od powodowej (...) w S. całości poniesionych przez nią kosztów zastępstwa procesowego i zasądzone z tego tytułu od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.700,00 zł.

Końcowo Sąd wskazuje, iż w toku procesu (na rozprawie w dniu 23.06.2017r. – protokół rozprawy k. 281) został oddalony/ wniosek pełnomocnika pozwanej A. P. – adw. M. Ł. o sprawdzenie wartości przedmiotu sporu w trybie art. 25 kpc. Wniosek ten został wprawdzie złożony w pierwszym piśmie procesowym (w odpowiedzi na pozew), ale już po wdaniu się w spór co do istoty sprawy tj. po wniesieniu żądania oddalenia powództwa. Wniosek taki był zatem, w świetle art. 25§2 kpc spóźniony.

SSR Karol Kwiatkowski